

НАИМЕНОВАНИЕ НА ДИРЕКТИВАТА	Делегирана директива (ЕС) 2021/1269 на Комисията от 21 април 2021 година за изменение на Делегирана директива (ЕС) 2017/593 по отношение на включването на факторите на устойчивост към задълженията във връзка с управлението на продуктите
-----------------------------	--

Делегирана директива (ЕС) 2021/1269 на Комисията от 21 април 2021 година за изменение на Делегирана директива (ЕС) 2017/593 по отношение на включването на факторите на устойчивост към задълженията във връзка с управлението на продуктите	НАЦИОНАЛНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО	СТЕПЕН НА СЪОТВЕТСТВИЕ КОМЕНТАРИ
Текст на разпоредбата	Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 58 от 28.02.2018 г. за изискванията за защита на финансовите инструменти и паричните средства на клиенти, за управление на продукти и за предоставяне или получаване на възнаграждения, комисиони, други парични или непарични облаги	<p>Анализ на степента на съответствие и коментари:</p> <p>а) пълно;</p> <p>б) частично;</p> <p>конкретизация на българския акт, с който ще се въведе съответното изискване, включително дата/срок; коментар на причините за невъвеждане или частично въвеждане на разпоредбите;</p> <p>в) не подлежи на въвеждане; коментар;</p> <p>г) Република България не се възползва от предложената опция; коментар;</p> <p>д) подлежи на въвеждане в определения срок.</p>

Член 1		
Изменения на Делегирана директива (ЕС) 2017/593		
<p>Директива (ЕС) 2017/593 се изменя, както следва: В член 1 се добавя следният параграф 5:</p> <p>„5. „Фактори на устойчивост“ означава факторите на устойчивост по смисъла на член 2, точка 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета <sup>(*1)</sup></p> <p>Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги</p>	<p>§ 1 от допълнителните разпоредби</p> <p><b><u>4. „Фактори на устойчивост“ са факторите на устойчивост по смисъла на чл. 2, т. 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ, L 317/1 от 9.12.2019 г.).</u></b></p>	Пълно
<p>Член 9 се изменя, както следва:</p> <p>а) в параграф 9 първата алинея се заменя със следното: „9. Държавите членки изискват от инвестиционните посредници да определят достатъчно детайлно потенциалния целеви пазар за всеки финансов инструмент, както и за кои групи клиенти, предвид техните потребности, особености и цели, в т.ч. цели във връзка с устойчивостта, е подходящ финансовият инструмент. Като част от този процес инвестиционните посредници определят за кои групи клиенти, предвид техните потребности, особености и цели, финансовият инструмент не е подходящ, с изключение на финансовите инструменти, при които се обхващат фактори на устойчивост. Когато инвестиционните посредници си сътрудничат при създаването на финансов инструмент, за него не е нужно да се определя повече от един целеви пазар.“;</p>	<p>Чл. 13.</p> <p>(5) Инвестиционният посредник, който създава финансови инструменти, определя:</p> <p>1. детайлно потенциалния целеви пазар за всеки финансов инструмент и конкретизира вида, съответно видовете клиенти, за чиито нужди, характеристики и цели, <b><u>включително цели във връзка с устойчивостта,</u></b> е подходящ финансовият инструмент (положителен целеви пазар);</p> <p>2. групата, съответно групите от клиенти, за чиито нужди, характеристики и цели не е подходящ финансовият инструмент (отрицателен целеви пазар), <b><u>с изключение на финансовите инструменти, при които се обхващат фактори на устойчивост.</u></b></p> <p>Чл. 22а</p> <p>(2) Инвестиционният посредник, който възнамерява да разпространява финансовия инструмент, гарантира общото съответствие на продуктите, които ще се разпространяват, и свързаните с тях услуги, които ще се предоставят, с нуждите, характеристиките и целите на крайните клиенти, <b><u>в това число целите във връзка с устойчивостта.</u></b></p>	Пълно

<p>б) параграф 11 се заменя със следното:          „11. Държавите членки изискват от инвестиционните посредници да определят дали даден финансов инструмент е съобразен с установените потребности, особености и цели на клиентите от целевия пазар, в т.ч. като вземат предвид следните елементи:          а) профилът риск/възвръщаемост на финансовия инструмент е съобразен с целевия пазар;          б) факторите на устойчивост на финансовия инструмент, когато това е приложимо, са съобразени с целевия пазар;          в) проектирането на характеристиките на финансовия инструмент се обуславя от ползата за клиента, а не от бизнес модел, който разчита на слаби резултати за клиента, за да бъде печеливш.“;</p> <p>в) в параграф 13 се добавя следната втора алинея:          „Факторите на устойчивост на финансовия инструмент се представят по прозрачен начин и предоставят на разпространителите му информацията, която им е необходима, за да взимат надлежно предвид евентуалните цели във връзка с устойчивостта на своите клиенти или потенциални клиенти.“;</p> <p>г) параграф 14 се заменя със следното:          „14. Държавите членки изискват от инвестиционните посредници да преразглеждат редовно създаваните от тях финансови инструменти, като взимат предвид всяко събитие, което може съществено да повлияе на потенциалния риск за определения целеви пазар. Инвестиционните посредници проучват дали финансовият инструмент е съобразен с потребностите, особеностите и целите, в т.ч. целите във връзка с</p>	<p>Чл. 13          (9) Инвестиционният посредник определя дали даден финансов инструмент отговаря на идентифицираните нужди, характеристики и цели на целевия пазар, включително като взема предвид <u>дали</u>:          1. профилът на риска/възвръщаемостта на финансовия инструмент <del>да е</del> в съответствие с целевия пазар; и  <b><u>2. факторите на устойчивост на финансовия инструмент, когато това е приложимо, са съобразени с целевия пазар;</u></b>  <b><u>23.</u></b> основната цел при проектирането на финансовия инструмент е да бъдат създадени характеристики, които облагодетелстват клиента, а не бизнес модел, който разчита на незадоволителни резултати за клиента, за да се осигури доходност.</p> <p>Чл. 15.  <b><u>(3) Инвестиционният посредник представя факторите на устойчивост на финансовия инструмент по прозрачен начин и предоставя на лицата, които разпространяват финансовия инструмент, информацията, която им е необходима, за да определят целите във връзка с устойчивостта на своите клиенти или потенциални клиенти.</u></b></p> <p>Чл. 16. (1) Инвестиционният посредник извършва периодичен преглед на финансовите инструменти, които създава, като взема предвид всяко събитие, което би могло съществено да засегне потенциалния риск за целевия пазар.          (2) Инвестиционният посредник следи дали финансовият инструмент продължава да съответства на нуждите, характеристиките и целите, <b><u>включително целите във връзка с устойчивостта,</u></b> на целевия пазар, както и дали се предлага на целевия пазар, или достига до клиенти, на чиито нужди, характеристики и цели не отговаря.</p>	
---	---	--

<p>устойчивостта, на клиентите от целевия пазар и дали се разпространява на целевия пазар или достига до клиенти, за които, предвид техните потребности, особености и цели, е неподходящ.“;</p>		
<p>Член 10 се изменя, както следва:</p> <p>а) в параграф 2 първата алинея се заменя със следното:</p> <p>„2. Държавите членки изискват от инвестиционните посредници да разполагат с подходящи механизми за продуктово управление, така че продуктите и услугите, които възнамеряват да предложат или препоръчат, да са съобразени с потребностите, особеностите и целите, в т.ч. целите във връзка с устойчивостта, на клиентите от определения целеви пазар, а планираната стратегия за разпространение — да е подходяща за така определения целеви пазар. Инвестиционните посредници трябва да могат подходящо да установяват и проучват обстоятелствата и потребностите на клиентите, върху които възнамеряват да се концентрират, така че интересите на тези клиенти да не страдат в резултат на търговски или финансов натиск. Като част от този процес инвестиционните посредници определят за кои групи клиенти, предвид техните потребности, особености и цели, продуктът или услугата не са подходящи, с изключение на финансовите инструменти, при които се обхващат фактори на устойчивост.“;</p> <p>б) параграф 5 се заменя със следното:</p> <p>„5. Държавите членки изискват от инвестиционните посредници да преразглеждат редовно предлаганите или препоръчаните от тях инвестиционни продукти, или предоставяните от тях услуги, като взимат предвид всяко събитие, което може съществено да повлияе на потенциалния риск за определения целеви пазар. Инвестиционните посредници преценяват като</p>	<p>Чл. 23. (1) Инвестиционният посредник предприема необходимите мерки и приема и прилага правила и процедури, за да осигури, че:</p> <p>1. продуктите и услугите, които възнамерява да разпространява, отговарят на нуждите, характеристиките и целите, <b><u>включително целите във връзка с устойчивостта</u></b>, на определения <del>целеви</del> <b><u>целеви</u></b> пазар, и</p> <p>2. избраната стратегия за разпространение е съобразена с определения целеви пазар.</p> <p>(2) За целите на ал. 1 инвестиционният посредник идентифицира и оценява по подходящ начин обстоятелствата, свързани с клиентите, на които възнамерява да предлага продукти и услуги, както и техните нужди, с цел да осигури, че интересите им няма да бъдат засегнати поради друг търговски или финансов интерес.</p> <p>(3) За целите на ал. 1 инвестиционният посредник идентифицира групите от клиенти, за които финансовият инструмент или услугата не са подходящи, предвид техните нужди, характеристики и цели.</p> <p>Чл. 25. (1) Инвестиционният посредник извършва периодичен преглед на финансовите инструменти и продукти, които разпространява, както и на услугите, които предоставя, като взема предвид всяко събитие, което може съществено да засегне потенциалния риск за целевия пазар, включително наличието на значителни продажби на продукт извън определения целеви пазар.</p> <p>(2) При извършване на прегледа по ал. 1 инвестиционният посредник преценява най-малко дали продуктът или</p>	<p>Пълно</p>

<p>минимално изискване дали продуктът или услугата са съобразени с потребностите, особеностите и целите, в т.ч. целите във връзка с устойчивостта, на клиентите от определения целеви пазар и дали планираната стратегия за разпространение продължава да е подходяща. Посредниците преразглеждат целевия пазар и/или актуализират механизмите за продуктово управление, ако установят, че неправилно са определили целевия пазар за даден продукт или услуга, или че продуктът или услугата вече не са съобразени с определения целеви пазар — например ако поради пазарни промени продуктът е станал неликвиден или стойността му — силно променлива.“</p>	<p>услугата продължава да отговаря на нуждите, характеристиките и целите, <b><u>включително целите във връзка с устойчивостта</u></b>, на целевия пазар, както и дали стратегията за разпространение продължава да е подходяща.</p> <p>(3) В случай че при извършване на преглед по ал. 1 инвестиционният посредник установи, че погрешно е определил целевия пазар за конкретен финансов инструмент или услуга или че финансовият инструмент или услугата вече не отговаря на характеристиките на целевия пазар, включително когато съответният финансов инструмент стане неликвиден или силно нестабилен поради промени на пазара, инвестиционният посредник преразглежда и определя отново целевия пазар и/или актуализира правилата, процедурите и механизмите за разпространение на финансови инструменти.</p>	
<p>Член 2 Транспониране 1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 21 август 2022 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 22 ноември 2022 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.</p>	<p>Допълнителни разпоредби § 2. С тази наредба се въвеждат изискванията на: <b><u>1. Делегирана директива (ЕС) 2017/593 на Комисията от 7.04.2016 г. за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на защитата на финансовите инструменти и паричните средства, принадлежащи на клиенти, задълженията за управление на продукти и правилата, приложими към предоставянето или --получаването на такси, комисиони или други парични или непарични облаги (ОВ, L 87/500 от 31 март 2017 г.);</u></b> <b><u>2. Делегирана директива (ЕС) 2021/1269 на Комисията от 21 април 2021 година за изменение на Делегирана директива (ЕС) 2017/593 по отношение на включването на факторите на устойчивост към задълженията във връзка с управлението на продуктите ( ОВ, L 277/137 от 2 август 2021 г.).</u></b></p>	<p>Пълно</p>

<p>2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.</p>	<p><b><u>§ ... Наредбата влиза в сила от 22 ноември 2022 г.</u></b></p>	<p>Не подлежи на въвеждане</p>
<p>Член 3 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане</p>
<p>Член 4 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане</p>